

"הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור"

הקדמת חק לישראל

זוהר היומי

חלק א

אור הזוהר 467 * חשוון תשע"ז
מפעל הזוהר העולמי
בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

1 ראוי יראוני וישמחו כי לדברך יחלתו.
זה בינו ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב.
1 אשמרה תורתך תמיד לעולם ועד.
זה נה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני.

יתברך ויתעלה גומל עלי, ובהתבוננות שהכל הם מתנות חנים ובסבר פנים יפות, שכגמולו, בתורת גמול, ובזכות זה, "כוס ישועות אשא", להמשיך ולברך ולהודות על הטובות העתידות, "ובשם ה' אקרא", להשיב רבים מעוון ולפרסם דבר ה' בעולם.
הנה ידוע החיוב ומפורסם הלימוד הנורא והנפלא, לימוד "החק לישראל" דבר יום ביומו, שתקן רבינו הארי"ה החי על ידי תלמידו הגדול מורינו רבי חיים ויטאל זי"ע.

אשירה לה' בחיי אומרה לאלוקי בעודי, שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, ואודה ה' מאד בפי ובתוך רבים אהללנו, ויהי עמדי בדרך אשר זכני להוציא לאור עולם הספר הקדוש הזה. "מה אשיב לה' כל תגמולהי עלי, כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא". "מה אשיב לה'", [אשיב ר"ת שמי שלום יהודה בן א'סתר] במה אכיר טובה לה', עלי, שזו חובה מוטלת עלי, "כל תגמולהי עלי", בזה שאספור ואספר כל הגמילות חסדים שה'

קבלת התורה. וצא ולמד ממש רבינו שלא הכה את האור ואת העפר לפי שקבל טובה מהם, וכן אמרו רז"ל שלא נקם משה נקמת מדין לפי שנתגדל ביניהם, ואמרו רז"ל בשמות רבה (פ"ד, ב) כל הפותח פתח לחבירו חייב בכבודו יותר מאביו ואמו. אתה מוצא באליהו שלא החיה אבותיו כמו שהחיה את בן הצרפתי, ואלישע לא החיה אבותיו כמו שהחיה את בן השונמית, אלא שמסר נפשו על אכסניא שלו. ואם כ"כ חייב להחיות טובה לחבירו על פת לחם, על אחת כמה וכמה אם קבל ממנו טובה הרבה, ועל אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת אם קבל ממנו טובת הנפש, כגון שלמדו חכמה, או הדריכו בדרך טובה, והפרישו מדרך רעה, שזו טובה גדולה שאין למעלה הימנה, כמה וכמה יגדל חובתו להכיר טובתו ולנהוג בו כבוד, ואם לא ינהג בו כבוד כראוי אין לך כפוי טובה גדול מזה. וישא ביום ההוא ק"ו בעצמו כמה וכמה חייב אדם לבוור המרבה להטיב רב טוב לבית ישראל עד אין חקר, כך גדלה חובותינו עד אין חקר, עכ"ל.

א) ראה בענין כפוי טובה והנה בפרשת תבא עה"פ "ובאת אל הכהן אשר יהי' בימים ההם ואמרת אליו", פירש רש"י: שאינך כפוי טובה. וכן איתא בירושלמי ברכות (דף ט') שהיה פרעה כפוי טובה, "אשר לא ידע את יוסף", והלא עד היום הזה מצרים יודעין חסדו של יוסף, אלא שהיה יודע וכפה טובתו, ולבסוף כפה טובתו של הקב"ה, הא למדת שכפיית הטובה הוקשה לכפירה בעיקר, עיי"ש.
וכן מובא במכילתא בשלח (י"ז) וזת"ד, יבוא עמלק כפוי טובה, ויפרע מן העם כפוי טובה (ועיין עוד ע"ז דף ה' ע"א). ובאבות דר' נתן (פמ"א) אם עשה לך חברך טובה מעט יהא בעיניך הרבה. ובתנא דבי אליהו רבא (י"ח) איתא, כל הסועד עם חבירו אפילו פת במלח, יחזיק טובה לחבירו.
ועפ"ז פירשתי את הפסוק כמעשה ארץ מצרים לא תעשו, שהם היו כפויי טובה, כמעשהיהם לא תעשו, רק תחזיקו תודה למי שגמל לכם טובה

ב) ואעתיק קצת מספר הקדוש קב הישר פרק י"ח וזל"ק: א. "מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית" וגו' (תהלים קד, כד). הנה כבר כתבנו בפרקים הקודמין שחכמינו וזכרונם לברכה תיקנו לומר בכל יום מזמור ק' שהוא מזמור לתודה. והכוונה, שצריך האדם להודות בכל יום ויום ולהביא קרבן תודה, כי אין בעל הנס מכיר בניסיו שעושה לו הקדוש ברוך הוא.

ואידי דאתינן להכי נעתיק כאן דברי הפלא יועץ, מ"ש בענין כפיית טובה והכרת טובה, וזה לשונו הזהב (באות כ' ערך כפוי טובה): "כתוב (משלי יז, יג) משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו. וחיובא רמיא על האדם שקיבל כל שהוא טובה מחבירו שתהא חקוקה בלבו תמיד כל הימים, שלא לגמול עמו שום רעה, ולשלם לעושה הטובה ככל הבא מידו. אפילו אם עשה לו גם כן רעה, הרעה ישכח והטובה לא ישכח, כי צריך האדם שיהא בו מועת קונו, וכתוב (ישע' מט, טו) גם אלה תשכחנה, שהוא מעשה העגל, ואנכי לא אשכחך, שהוא

על ידי לימוד "חק לישראל" ממשיך הלומד הארת הנשמה משבת קודש. ועוד לימדנו בספר "שארית ישראל"

(בפתיחה לספר שמות), שלימוד חק לישראל הוא תיקון הברית, כמבואר להלן.

מנהג הקדמונים היה לתת שבח והודיה על כל דבר

ובאמירת מזמור זה תהיה כוונתו בלבו כאלו מביא תודה בית ה', כמו שהיה מנהג הקדמונים ז"ל שבכל ענין ומאורע שאירע להם היו נותנים שבח והודיה והכירו מיד שהוא השגחת הבורא יתברך, והיה קשור תמיד בלבם לבלתי לשכוח השגחת הקדוש ברוך הוא.

ב. כדמצינו מה שכתוב בזוהר פרשת אמור: רבי שמעון בר יוחאי הוי אזיל באורחא והוי עמיה רבי אבא ורבי יוסי, מטו לחד אמת המים נתקל רבי יוסי וניתק לתוך אמת המים עד שנתלכלכו בגדיו. אמר רבי יוסי, הלואי שלא היה נברא זה אמת המים. אמר רבי שמעון בר יוחאי, אסור לן לומר כך, דמשמשא דעלמא היא ואסור לנהוג קלות במשמשא דקודשא בריך הוא, דכתיב (בראשית א, לא) "וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד", ואפילו נחשים ועקרבים ויתושין כולהון נקראין משמשי דעלמא, ובני נשא לא ידעין.

על ידי הנחש ניצלו רבי שמעון בר יוחאי ושנים מתלמידיו

ג. עד דהוו אזלין, חמו חדא חוויא דרקד קמייהו. אמר רבי שמעון בר יוחאי ודאי דא נחש אזל לאתרחשא לן ניסין. רהט האי חוויא קמייהו וקשר את עצמו בחד אפעה, ואפעה היא בריה דאי מסתכלת באנפיה דבר נש או בר נש מסתכל באנפיה דאפעה מיד הוא מת מחמת הארס רחמנא ליצולן. והאי נחש בהדי דקשר בה התחילו להכות זה את זה עד דמיתו שניהם, עד מטי תמן להאי אתר חמו לון לתרוייהון שכיבין באורחא ומיתן.

פירוש הזוהר בלשון-קודש:

[רבי שמעון בן יוחאי היה הולך בדרך, והיו עמו רבי אבא ורבי יוסי, הגיעו לאמת המים אחת, נתקל רבי יוסי ונתקע לתוך אמת המים, עד שנתלכלכו בגדיו, אמר רבי יוסי: "הלואי שלא היה נברא אמת המים זו", אמר רבי שמעון בן יוחאי: "אסור לנו לומר כך, כי אחד מעושי רצונו של המקום הוא ואסור לזלזל במשמשו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: 'וירא ה' את כל אשר עשה והנה טוב מאד', ואפילו נחשים ועקרבים ויתושים נקראים כולם משמשי של המלך ועושי רצונו בעולם ובני אדם אינם יודעים, ואינם שמים זאת על ליבם".

בעודם הולכים ראו נחש אחד מרקד לפניהם. אמר רבי שמעון בן יוחאי: "בודאי הולך הנחש לחולל לנו ניסים".

רץ הנחש לפניהם ונלחם באפעה אחד. ותכונתו של האפעה, שאם הוא מסתכל בפני האדם או שאדם מסתכל בפניו מיד מת האדם מחמת ארסיות מבטו של האפעה, רחמנא ליצולן. נאבקו הנחש והאפעה זה בזה עד שמתו שניהם, כאשר הגיעו לזירת המאבק ראו החכמים את פגרי שניהם].

קרא רבי שמעון על כך פסוק זה: "לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך", ולשם זה ברא הקדוש ברוך הוא את כל הבריות כאשר לכל אחת שליחות ותפקיד ואין לנו לזלזל בשום נברא, כי לכל נברא יש תפקיד ושליחות".

השם יתברך מביטח לצדיק שלא יאונה לו כל און

ד. קרא רבי שמעון בר יוחאי האי פסוקא (תהלים צא, י) "לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך", ועל דא ברא קודשא בריך הוא כל הבריות וכל דבר לשליחותא דיליה.

על בעל הנס לתקן איזה דבר טוב

ה. ובהיות כן, בוודאי מי שהפליא לו השם יתברך ברוך הוא ברוב רחמיו וחסדיו נס ואיזה הצלה מלסטים, או מאש וממים, או שהיה חולה ונתרפא, אזי חובה עליו לתקן איזה

דבר טוב, שיהיה היכר שהוא עושה זאת במקום קרבן תודה לכבוד השם יתברך ברוך הוא.

מעשה שהציל השם יתברך לבעל שיבולי הלקט

ו. ובוא וראה מה שהעיד על עצמו הרב החסיד מורנו הרב רבי אברהם בעל המחבר "שיבולי הלקט" בהקדמת ספרו, וזה לשונו: "אמר הכותב, אזכיר כאן נפלאות שעשה ה' עמדי בעת עברו עלי תלאות בימי חליי, חליתי על ערש דוי ומרוב כאבי לא עליכם, שוממתי. אמרתי פקדתי יתר שנותי רבו עלי מכאובים עד שרחקו ממני קרובי כי הייתי למשא לבני ביתי ולפני אבותי. המו מעי בי ולבי יחיל בקרבי בזכרי אורחא רחיקא וקלילא זודתאי.

ז. והעומדים עלי לשמור יציאת נשמתי כאשר ראו בי שנתקררו אברי ובשרי ובאתי עד הגסיסה, ועד שערי מיתת. העומדים עלי דחקו חוצה את אשתי וזרעי וגם שאר קרובים שראו אותי בסימני מיתה בדרך צאת הנשמה מהגוף, ופני נשתנו. וה' ברחמיו "יסור יסרני ולמות לא נתנני", ולא בזכותי רק בזכות אבותי הקדושים.

ח. ובמראה ראיתי בעיני אדם קצר עמד לפני ונר דולק בידו, ובהרף עין התחיל לכבות וחזר ודלק מהר לעיני. ואמרתי במחילה, יגיד לי אדוני מה זה שאתה עושה לפני בנר הזה.

הנר רמז לנשמה

והשיב האיש, הנר רמז לנשמה דילך, בעבור שימי חייך כבר עברו, כי הנר הוא רמז נשמת אדם, רמזתי לך. והנה כאשר מהר חזר לדולקה כך מהרה תהיה לך רפואה, וזהו שהראיתי באותותי.

ט. וידוע תדע שיש במשפט שלך מיימינים ומשמאילים, ושקלו במאזנים זכיות שלך, ובאתי לבשרך שהאל הרחמן הוסיף ימים על ימך, ואמר למלאך, הרף ירך, כי עוד לאל ידו לזכות את הרבים. חק חקקתי לך שבימים השלישי תעמוד מחולי זה. וזה המעשה היה שלשה ימים קודם חג השבועות.

וכאשר פתר לי כך היה, שביום ראשון דחג השבועות הלכתי לבית הכנסת וממש נעשיתי בריה חדשה, ומיד אזרתי כגבור חלצי וקמתי על משמרת הקודש לחבר פירוש על התורה ונביאים וכתובים, וקראתי להחיבור "שבלי הלקט" לזכרון, עד כאן לשונו.

אסור לאדם להיות כפוי טובה

י. וכה יעשה האדם, כי אין לך אדם שלא נעשה לו נס, בפרט בדורות האלו אשר הצרות מתגברים בכל יום ויום גזירות ומלחמות עצומות, חרב ורעב מצור ומצוק, חלאים רבים, ומי אשר האיר עליו הקדוש ברוך הוא חוט של חסד והצילו מכל הפגעים רחמנא ליצולן, יהיה לו לזכרון תמיד חסדי ה', ולא להיות מכפויי טובה. ולא זו בלבד, אלא כל מי אשר משפיע עליו הקדוש ברוך הוא שפע של ברכה שזכה לישוב בביתו בהשקט ובבטח, ופרנסתו היא סדורה, שצריך ליתן שבח והודיה למקום על זאת.

יא. ומה מאוד מזהיר בספר החרדים שזהו מכלל מצות עשה של "הגדתי היום לה' אלהיך כי באתי אל הארץ" וגו' (דברים כו, א), מכאן אזהרה על בני אדם המקבלים טובה והשפעה מהשם יתברך, ליתן שבח והודיה, ולא לקרות קול קובלנא כדרך צרי העין אשר יותר מאשר נותן להם ה' מזון ומחיה כל ימיהם, יותר הם בוכים וקובלים נגד העולם כאלו שאין להם פת לחם לאכול, וכל טוב אין בידם, וכל כוונתם הוא למנוע העניים ואביונים מפתח ביתם, ועל זה נאמר (תהלים לד, ז) "זה עני קרא וה' שמע", ואין התפלה של עני זו עד שעושה רושם ויעבור עליהם כוס של פורעניות שבאין המה לכלל הדלות.

הייתי אברך בן 23 שנה, וכשראיתי המצב שאלפי אנשים נוסעים על האוטובוסים ורכבות וקוראים כל מיני עיתונים פסולים, החלטתי להיכנס בחובות עצומות, ולהתחיל את העבודה להכניס את החק בכל בית בישראל. [את הדרך הזה למדתי אצל כ"ק אבי אדמו"ר זי"ע שכשהייתי ילד וגרנו בחיפה, יצא אז לאור "חק לישראל" דפוס קטן, ושלה אותי מבית לבית שאביא להם את ה"חק לישראל", וכן כשיצא לאור מסכתות הש"ס, שלח אותי להביא להרבה אנשים גמרות שיוכלו ללמוד, וזה נתן לי את הכח להמשיך וללכת בדרכי אבותינו, וכן זכיתי אחר כך ב"ה לפרסם את הקלטות מהדף היומי, ואכמ"ל].

ועתה כאשר נודע גודל נחיצות לימוד הזוהר הקדוש, דרך על ידו נגאל ברחמים כמובא ב"אור הזוהר" וב"גדולי ישראל והזוהר" דברי הצדיקים וגדולי הדורות מכל החוגים והעדות ממש.

ואכשר דרא דנעשתה מהפיכה של ממש על ידי "מפעל הזוהר העולמי", וכל ישראל מקטנם ועד גדולם מתמלאים חשק עצום ונפלא ללימוד הזוהר הקדוש, וכולם שואלים ומבקשים ללמוד לכל הפחות בזוהר שמסודר על פי "חק לישראל" שיסודתו בהררי קודש, ובלמוד של דקה כבר זוכה להיות בן עולם הבא.

ודברי התנא רבי יהודה בן תימא זי"ע, הוי עז כנמר וכו' עמדו מול עינינו, ולכן ארנו כגבר חלצינו והוצאנו לאור בס"ד את הזוהר המבואר על סדר "חק לישראל".

ומגלגלים זכות על ידי זכאי, מר ניהו הרב המקובל הגאון הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים נהר שלום ומייסד ארגון הזוהר הקדוש היכלא דרשב"י לזרז ולגלות הזוהר המבואר בשמונה עשרה כרכים [שנתבאר על ידי א' מהצדיקים הנסתרים זצלה"ה], חוץ ממה שמזכה את הרבים בהדפסת הזוהר בכל מיני אופנים מהדורות כ"ס, והאדורות הקדושות בגודל כ"ס ששמעתי כבר מרבים שזכו לנצל את הזמן בתור לבנק ובדרכים, וחבורות של האידרא המותאמות במיוחד לקוראי תהלים.

ממש תענוג לראות ומפעים הלבבות, האיך נתחברו כל היהודים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמוד כל שבת קודש [שכידוע מעלת הלימוד בשבת קודש עולה כפול אלף, ולימוד זוהר הקדוש שענה בחול עולה לשנה, ושענה בשבת קודש אלף שנה, וכאשר הלימוד הוא מתוך שמחה עולה לערך מליון שנה, ובצער מאה מליון שנה – ראה להלן] בסדר הזוהר המסודר בחק, מספר דקות אחר כל תפילה, ובין התפילות.

וכעת אין לשום יהודי תירוץ מדוע לא ילמוד זוהר הקדוש, אלא כל ישראל חברים מקשיבים ולומדים זוהר הקדוש ומקיימים דברי אלוקים חיים, מפי משה רבינו ע"ה, שאמר: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (רעיא מהימנא נשא קכ"ד), במהרה בימינו אמן.

א) חשיבות הלימוד היומי בספר "חק לישראל" "אשרי מי שיש לו חק קבוע ולא יעבור, ללמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו"

כתב בקיצור שולחן ערוך (סימן כ"ז הלכות תלמוד תורה):
"א. אחר התפלה יקבע עת ללמוד תורה, וצריך שאותו העת תהיה קבוע, שלא יעבידנו אף אם סבר להרויח הרבה. ואם צריך לעשות איזה דבר נחוץ מאד, ילמוד מקודם לכל הפחות פסוק אחד או הלכה אחת, ויעשה מה שנחוץ לו ואחר כך ישלים חקו. ובקצת קהלות קדושות נתיסדו חברות קדושות, ללמוד תורה ברבים מיד לאחר התפלה, ויש לכל ירא שמים להתחבר אליהם. ב. כל איש ישראל חייב ללמוד תורה, בין עני בין עשיר, בין שלם בגופו בין בעל יסורין, בין בחור בין זקן גדול, אפילו עני

לשם כך לקחתי אז הלוואות של עשרות אלפים דולרים, ולקחתי הלוואות מלערך 30-40 גמח"ם להדפיס את ה"חק לישראל", וכל חודש הוצרתי לקחת הלוואה חדשה של \$500 כדי לשלם לגמח"ם, ככה עבדתי ועברתי יותר משנתיים קשות מאוד, וב"ה שנשארתי רק עם חובות של עשרת אלפים \$, והודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו שהיה ניסים גדולים עד ששילמתי כל החובות הנ"ל. וב"ה אחר כך הדפיסו את החק הזה הרבה פעמים.

כבר לפני למעלה מארבעים שנה הוצאתי לאור את ה"חק לישראל", ובפרסום גדול לזיכוי הרבים, על ידי "חברת מזכי הרבים העולמי", כדי שכל יהודי יהיה לו חלק בזה, ועוד דעל ידי כן לא יבטל זמנו ח"ו בהמתנה למשרדים ורופאים.

וכאשר הדפסתי בשנת תשכ"ט את ה"חק לישראל" בפרשיות בודדות (כאשר הייתי בגיל 23 שנה), הלכתי מבית מדרש לבית מדרש, ועמדתי בפתח של הבית מדרש ליד הדלת, ומכרתי הפרשיות של ה"חק לישראל", וכן הלכתי על האוטובוסים של מהדרין, [וראיתי שכמעט כולם קוראים עיתונים מלא פריצות כידוע מהעיתונים ניו יורק טיימס פוסט ועוד], וכן הלכתי למפעלים של יהודים, ואנשים לא ידעו בכלל מה זה "חק לישראל", וכשהסברתי להם לא רצו לקנות את זה אפילו במחיר של 10% מהשווי, החלטתי כדי לעבור את המשברים הקשים, אמרתי לכל אחד, אם תקנה יהיה חלב ולחם לילדים שלי, כי המצב מאוד קשה, [האמת שלא היה לי כסף רק לכסות את השכר דירה, ולא נשאר במה לכלכל את הסף, כי למדתי בכולל. וכך ביקשתי בתחנונים שיהיה להם רחמנות על משפחה עם ילדים קטנים, זה כבר נכנס להם בראש, אבל היה לי בעיה שאנשים נתנו קצת צדקה, ולא רצו את ה"חק לישראל", על כן אמרתי להם, זה אני כבר לא יכול לעשות, כי זו בושה בשבילי לקבל צדקה, אני לומד בכולל כל היום, אם אתה קונה את הספר אני ארויח קצת, וזה יהיה צדקה בכבוד בלי בושה, וב"ה זה הצליח, אבל במקום שיתנו 75 סנט שזה היה המחיר של ההוצאות, נתנו כמה שרצו 10, 20, 30, 50, סענט וכו'. ויחידים נתנו את המחיר.

ב"ה שכמה וכמה פעמים הדפיסו את זה ואז מהר מן השוק, ושנסנו מתנייים להעיר ולעורר על כך ביתר שאת ויתר עוז דקדושה, להרבות חיילים למען שמו יתברך ויתעלה.

מחמש דקות של לימוד בהמתנה לנטילת ידיים ועוד, וכך צבר עוד חמש דקות וכו' עד שזכה לסיים את כל הש"ס בחמש דקות אלו. וכן ידוע שב"קלעם" עשו סדר מיוחד רק לחמש דקות, כדי שילמדו לייקר את הזמן, ואיך שאפשר להשיג חיי נצח בחמש דקות.

ג) ומסופר על הגאון הגדול רבי משה פיינשטיין זצ"ל שפעם אחת עשה סעודה גדולה ושמחה רבה על סיום הש"ס, וכאשר שאלוהו ילמדנו רבינו הרי אין דרכו בכך וכמה וכמה סיומים כבר סיים את הש"ס ומאי שנא השתא שעשה כל כך בפרסום, ועל זה ענה שסיום זה חביב עליו ביותר שנעשה

מספיק צרכי שמעון אחיו, שהיה עוסק בתורה, והתנו ביניהם, שיהא חלק לעזריה בשכר למודו של שמעון. ועל כל פנים יתאמץ כל אדם ללמוד אפילו רק מעט בכל יום ובכל לילה. ג. מי שאינו יכול לעשות תורתו קבע, אלא שהוא קובע עתים לתורה, יעסוק בעתים הללו שהוא קבוע, ללמוד ההלכות השכיחות הנצרכות לדעת לכל איש ישראל, וגם באגדות ומדרשים וספרי מוסר אשר יסודתם בהררי קודש, ממדרשי רבותינו זכרונם לברכה שהם מועילים להחליש כח היצר הרע, ואשרי מי שיש לו חק קבוע ולא יעבור, ללמוד בספר "חק לישראל" דבר יום ביומו. וכל המוסיף מוסיפין לו טובה מן השמים".

המחזיר על הפתחים, חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה, שנאמר והגית בו יומם ולילה. ומי שאינו יודע כלל ללמוד, או שאי אפשר לו מחמת רוב הטרדות, יספיק לאחרים הלומדים, ותחשב לו כאלו לומד בעצמו. כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה בפסוק שמח זבולך בצאתך ויששכר באהליך, זבולך ויששכר עשו שותפות, זבולך עסק בסחורה והספיק ליששכר פרנסתו, שיהיה לו פנאי לעסוק בתורה, לפיכך הקדים הפסוק זבולך ליששכר, מפני שתורתו של יששכר על ידי זבולך היתה. וכן מצינו במשנה, שמעון אחי עזריה אומר וכו' ונקרא שמעון על שם אחיו עזריה, לפי שעזריה עסק בפרקמטיא והיה

**הוראת האדמו"ר
מליובאוויטש האחרון**
תעשה פלקטים גדולים
בכל רחבי ארץ ישראל, על
דעתי שאני סובר ומצווה
לכולם שילמדו ויהגו
בספר הזוהר!

**"רבי 'צמח צדק' אמר פעם ביחידות:
"לימוד הזוהר מרומם את הנפש. לימוד
המדרש מעורר את הלב ואמירת תהלים
בבכי ודמעות שוטפת את הכלי".**

(ספר חגי ומועדי ישראל שעי"ר. ר. זמיר, וכן נדפס בספר שיחות
לנוער כרך ד' תשכ"ו - תשכ"ח)

**"מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב
למודו בזוהר אף שאינו מבין, כי מה
אכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי
הוא סגולה."**

(רבי שניאור זלמן מליאדי, אדמו"ר הזקן - בעל התניא, מאמרי
האדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)